

Књига пророка Данила – Број седамдесет један

Пророчка таписерија: откривање четири гадости из осмог поглавља Језекиља и њихов значај у савременом добу

Jeff Pippenger
2024-02-04

Четири гадости из осме главе Језекиља представљају четири генерације савременог Израиља, а почетак савременог Израиља био је предобразован почетком старог Израиља. Обе те почетне историје сведоче о завршетку савременог Израиља при ускоро долазећем недељном закону. О два почетка Израиља, и старог дословног и савременог духовног, сведочи почетна историја северног царства Израиљевог у време његовог одвајања од Јуде.

Када је древни Израиљ подигао златно теле, тек беше изашао из Египта у испуњењу пророчанства које је указивало да ће их Бог учинити царством. Повест о Јеровоаму, првом цару северног царства Израиљевог, садржи управо те особине. Јеровоам је побегао у Египат пред Соломоновим гневом. Пророк Ахија му је дао пророчко обећање да ће бити постављен за цара над десет од дванаест племена. Пре него што се то пророчанство испунило, Јеровоам је побегао у Египат да би се удаљио од Соломона, све док Соломон није умро.

И догоди се у то време, када Јеровоам изиђе из Јерусалима, да га путем нађе пророк Ахија Силомљанин; а он беше обукао нову хаљину, и њих двојица беху сами у пољу. И Ахија узе нову хаљину која беше на њему и раздре је на дванаест делова. И рече Јеровоаму: Узми себи десет делова; јер овако говори Господ, Бог Израиљев: Ево, истргнућу царство из руке Соломонове и даћу теби десет племена; (али њему ће остати једно племе ради слуге мога Давида и ради Јерусалима, града који сам изабрао између свих племена Израиљевих:) зато што су ме оставили и поклонили се Астароти, богињи Сидонаца, Хамосу, богу Моаваца, и Мелхому, богу синова Амонових, и нису ходили мојим путевима, чинећи оно што је право у мојим очима, и држећи моје уредбе и моје судове, као Давид, отац његов. Али нећу узети све царство из његове руке; него ћу га учинити кнезом за све дане живота његова, ради Давида, слуге мога, кога изабрах, јер је држао моје заповести и моје уредбе. Него ћу узети царство из руке сина његова и даћу га теби, десет племена. А сину његову даћу једно племе, да Давид, слуга мој, има увек светило преда мношвом у Јерусалиму, граду који сам себи изабрао да тамо ставим име своје.

„И узећу те, и ти ћеш царовати по свему што душа твоја жели, и бићеш цар над Израиљем. И биће, ако будеш слушао све што ти заповедам, и будеш ходио путевима мојим, и чинио што је право у очима мојим, држећи уредбе моје и заповести моје, као што је чинио Давид, слуга мој, тада ћу ја бити с тобом и сазидаћу ти дом постојан, као што сам сазидао Давиду, и даћу ти Израиља. И због тога ћу понизити семе Давидово, али не довека.“ Зато Соломон гледаше да убије Јеровоама. А Јеровоам уста, и побеже у Мисир, к Сусаку, цару мисирском, и беше у Мисиру до смрти Соломонове. А остала

дела Соломонова, и све што је чинио, и мудрост његова, није ли то записано у књизи о делима Соломоновим? А време које царова Соломон у Јерусалиму над свим Израиљем беше четрдесет година. И Соломон почину код отаца својих, и би погребен у граду Давида, оца свога; и Ровоам, син његов, зацари се на његово место. 1. Царевима 11:28–43.

Приликом смрти цара Соломона, царство је требало да буде подељено, и Јеровоам је требало да буде цар над десет северних племена, а Соломонов син, Ровоам, требало је да буде цар у Јерусалиму. Пре него што је дошло до поделе племена, Јеровоам је морао да изађе из Египта.

И Ровоам отиде у Сихем, јер сав Израиљ дође у Сихем да га зацари. И догоди се, кад Јеровоам, син Наватов, који још беше у Мисиру, чу за то, (јер беше побегао од лица цара Соломона, и Јеровоам наставаше у Мисиру;) да послаше по њега и позваше га. И дође Јеровоам и сав збор Израиљев, и рекоше Ровоаму говорећи: Твој отац учини јарам наш тегобним; зато сада олакшај тешку службу оца свога и тешки јарам који нам је наметнуо, па ћемо ти служити. А он им рече: Идите још за три дана, па се опет вратите к мени. И народ отиде. 1. Царевима 12:1–5.

Извештај о томе како је Ровоам безумно поступио током та три дана приписује кривицу његовом неразумном одбацивању савета старца, али је раздвајање племена било проречено, те би се догодило на овај или онај начин. Овде је, ради једног будућег чланка, вредно запазити да је процес раздвајања био изричито означен као три дана. Два царства поново постају једно царство током историје милерита, а када северна и јужна племена постану једно царство током милеритске историје, то је временско раздобље доласка три анђела из Откривења, четрнаесте главе. Та три анђела у милеритској историји била су предобразована трима данима Ровоамове одлуке. Тих четрдесет шест година, када су три анђела дошла од 1798. до 1844, биле су такође три симболична дана за која је Христос, у Јовану, другој глави, казао да ће Му бити потребна да подигне разрушени храм, али тај део проучавања оставља се за један будући чланак.

Када је Ровоам изрекао своју неразумну објаву на крају три дана, царства су била подељена.

И када сав Израиљ виде да их цар не послуша, народ одговори цару говорећи: Какав ми део имамо у Давиду? Нити имамо наследства у сину Јесејевом. У шаторе своје, Израиљу! А ти сада гледај своју кућу, Давиде. Тако отиде Израиљ у своје шаторе. А над синовима Израиљевим који живљаху по градовима Јудиним, над њима царова Ровоам. Тада цар Ровоам посла Адорама, који беше над данком; али сав Израиљ засуше га камењем, те умре. Зато цар Ровоам пожури да узиђе у своја кола, да побегне у Јерусалим. Тако се Израиљ одметну од дома Давидова до данашњег дана. И када сав Израиљ чу да се Јеровоам вратио, послаше и позваше га у збор, и поставише га за цара над свим Израиљем; и не беше никога ко би пошао за домом Давидовим осим самога племена Јудина. 1. о царевима 12:16–20.

Пророштво да ће Јеровоаму бити дато царство испунило се, и испунило се у време када је изашао из Египта. Љубоморан што се Божје светилиште налазило у граду Јерусалиму, граду

који је Бог изабрао да у њему постави своје име, Јеровоам је приступио томе да начини подражавање светилишта, свештенства и богослужбене службе која је била одређена да се врши једино у Јерусалиму. Дело Јеровоама у успостављању кривотвореног система богослужења међу северних десет племена представља непосредну паралелу побуни Арона и златном телету, и стога пружа још једно сведочанство, не само о ускоро долазећем закону о недељи, него и о побуни из 1863.

И рече Јеровоам у срцу своме: Сада ће се царство вратити дому Давидову. Ако овај народ буде ишао горе да приноси жртве у дому Господњем у Јерусалиму, онда ће се срце овога народа опет обратити ка господару њихову, ка Ровоаму, цару Јудином; и убиће мене, те ће се вратити Ровоаму, цару Јудином. Тада се цар посаветова, и начини два телета од злата, па им рече: Превише је за вас да идете горе у Јерусалим; ево богова твојих, Израилу, који те изведоше из земље египатске. И постави једно у Ветиљу, а друго намести у Дану. И то постаде грех; јер народ иђаше да се клања пред једним, све до Дана. И начини домове на висинама, и постави свештенике из најнижега народа, који не беху од синова Левијевих. И Јеровоам установи празник у осмом месецу, петнаестог дана месеца, налик на празник који је у Јуди, и приношаше на олтару. Тако учини у Ветиљу, приносећи жртве телцима која беше начинио; и постави у Ветиљу свештенике висина које беше начинио. Тако приношаше на олтару који беше начинио у Ветиљу, петнаестог дана осмога месеца, управо у месецу који беше измислио у срцу своме; и установи празник синовима Израилевим; и приношаше на олтару, и кађаше. 1. Царевима 12:26–33.

Јеровоамова побуна пружа још једну нит истине која се полаже преко Аронове побуне, побуне протестантског рога 1863. године и побуне републиканског рога при ускоро надолazeћем недељном закону, и чинећи то, она проширује пророчко сведочанство. У побуни Ароновог златног телета, Господ је променио одређени начин избора свештенства.

Пре побуне, првенац сваког племена требало је да постане део свештенства. Али у Ароновој побуни са златним телетом, само је Левијево племе стало уз Мојсија. Из тог разлога Бог је изменио одређени начин по којем су се људи одређивали за свештенство, и од тог тренутка само је Левијево племе сачињавало свештенство.

И кад Мојсије виде да је народ наг, (јер га је Арон обнажио на срамоту међу непријатељима његовим,) тада Мојсије стаде на вратима логора, и рече: Ко је на страни Господњој? нека дође к мени. И сабраше се к њему сви синови Левијеви. И он им рече: Овако вели Господ Бог Израилев: Припашите сваки мач свој уз бедро своје, па прођите тамо и амо од врата до врата по логору, и побијте сваки брата свога, и сваки друга свога, и сваки ближњег свога. И учинише синови Левијеви по речи Мојсијевој; и паде онога дана из народа око три хиљаде људи. Излазак 32:25–28.

Јеровоам је подражавао дело које је Бог извршио у Ароновој побуни, када је Бог подигао ново свештенство из племена Левијевог, јер је Јеровоам „поставио за свештенике људе из најнижег слоја народа, који нису били од синова Левијевих“. Побуна на почетку царства северних десет племена упоредна је са Ароновом побуном и играјућим безумницима.

Побуна се догодила након изласка из Египта, у испуњењу пророчанства које је обећавало да ће царство бити успостављено. У оба случаја било је установљено ново свештенство, што је представљало промену у односу на пређашњи поредак избора свештеника.

Аронова побуна са златним телетом поновљена је, али ју је Јеровоам удвостручио, јер је начинио два златна телета и поставио их у два града. Град Дан представља државничку власт, јер Дан значи „судити“, а град Ветил представља црквену власт, јер Ветил значи „дом Божји“. Златна телета носила су исту симболику као Ароново теле, али уз додатно сведочанство о сједињењу Цркве и Државе, како је представљено тим двама градовима. Теле је било највиши облик незнабожачког приноса, те стога представља фалсификовани принос Христа. Злато је симбол Вавилона, а теле је било лик звери. Као што је Арон установио лажни дан богослужења, тако је и Јеровоам установио празник и побринуо се да се датум тог празника не подудара са временом истинског богослужења у Јерусалиму.

Сви елементи ускоро долазећег недељног закона представљени су у Јеровоамовом сведочанству о побуни: лажна жртва (теле), лажни Христос (олтар), икона звери (сједињење Цркве и државе), лажни дан богослужења (недеља) и кривотворено свештенство.

Почетак древног Израела, почетак десет северних племена као царства и почетак адвентизма сви поседују исте пророчке елементе, и заједно они препознају пророчке елементе ускоро долазећег закона о недељи. Древни Израел је изашао из ропства Египта, Јеровоам је изашао из Египта, куда је био побегао да избегне Соломоново прогонство, а милеритски адвентизам је управо био изашао из ропства папства.

Левијево свештенство било је установљено у време Аронове побуне, кривотворено свештенство од најнижих људи било је постављено у Јеровоамовом сведочанству, а када је Господ ступио у савез са милеритским адвентизмом, према Петру, милерити су били „изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ задобијен, да објавите врлине Онога који вас дозва из таме к својој чудесној светлости.“ Светлост на коју су милерити били позвани била је светлост Милерових драгуља представљених на Авакумове две плоче, које су биле предображене у историји Аронове побуне двома плочама Десет заповести. Тама из које су били позвани била је мрачни средњи векови папске владавине, који су били предображени тамом египатског ропства.

Када је Христос подигао храм који су били погазили и паганизам и папство, учинио је то за четрдесет и шест година, од 1798. до 1844. Када је подигао храм, тада је, као Весник завета, изненада дошао у Свој храм 22. октобра 1844, јер је подигао храм који је био погажен и разрушен, а такође је очистио и свештенство које је било представљено племеном Левијевим.

А ко ће поднети дан доласка његова? и ко ће опстати кад се он јави? јер је он као огањ топиочев, и као сапун белиличарски; И седеће као онај који топи и прочишћава сребро; и очистиће синове Левијеве, и пречистиће их као злато и сребро, да би приносили Господу принос у праведности. Тада ће принос Јудин и јерусалимски бити мио Господу, као у старе дане и као у пређашње године. Малахија 3:2–4.

Dana 22. oktobra 1844. godine Hristos je iznenada došao u svoj hram i stupio u savez sa narodom koji je bio predstavljen levitskim sveštenstvom, ali su do 1863. godine ponovili Aronovu pobunu, te je mileritsko sveštenstvo prešlo u laodikejsko sveštenstvo, kako je predstavljeno Jerovoamovim sveštenstvom od najnižih među ljudima, i Aronovim rasplesanim bezumnicima. Ipak, svedočanstvo Jerovoamove pobune nosi šire svedočanstvo o pobuni iz 1863. godine. Kada je Jerovoam uspostavio svoj lažni sistem bogoslužjenja, prorok iz Jerusalima bio je poslat da ukori Jerovoamovu pobunu, kao što je to predloženo time što je mileritski adventizam bio vođen da prihvati Subotu Deset zapovesti kao dan odmora.

Када је адвентизам прихватио светлост трећег анђела и Светињу, они су представљали укор оним протестантима који су одбацили све већу светлост распечаћивања које је отпочело у време свршетка 1798. године. Као што је стари Израил заборавио суботу док је био у египатском ропству, тако је и црква у пустињи заборавила суботу до времена када је наступила 1798. година. Све већа светлост поруке о часу суда, коју су донели милерити, коначно је водила ка Светињи и Божјем закону.

Та светлост је дошла 22. октобра 1844. године и представљала је укор због лажног богослужења онима који су били позвани да у потпуности изађу из лажних доктрина католицизма. Обожавање сунца јесте знак ауторитета католицизма над црквама које су се вратиле у његово окриље. Тај укор је представљен приликом Јеровоамовог увођења његовог лажног система богослужења.

И Јеровоам установи празник у осмом месецу, петнаестог дана у месецу, налик празнику који је у Јуди, и приносио је на олтару. Тако је чинио у Ветилу, приносећи жртве телцима која је начинио; и постави у Ветилу свештенике узвишица које је начинио. Тако је приносио на олтару који је начинио у Ветилу петнаестог дана осмога месеца, управо у месецу који је измислио у своме срцу; и установи празник синовима Израилевим; и приносио је на олтару, и кадио. И гле, дође човек Божји из Јуде, по речи Господњој, у Ветилу; а Јеровоам стајаше код олтара да кади. И повика против олтара по речи Господњој, и рече: Олтаре, олтаре, овако вели Господ: Ево, родиће се дете дому Давидову, по имену Јосија; и на теби ће принети свештенике узвишица који на теби каде, и људске кости биће спаљене на теби. И даде знак тога дана, говорећи: Ово је знак који је Господ изговорио: Ево, олтар ће се распасти, и пепео који је на њему биће присут. И догоди се, када цар Јеровоам чу реч човека Божјега, који је повикао против олтара у Ветилу, да пружи руку своју с олтара, говорећи: Ухватите га.

И рука коју пружи на њега усахну, те је не могаше опет привући к себи. И жртвеник се распаде, и пепео се просу са жртвеника, према знаку који човек Божји беше дао речју Господњом. А цар одговори и рече човеку Божјем: Умоли сада лице Господа Бога својега и помоли се за ме, да ми се рука поврати. И човек Божји умоли Господа, и царева рука му се поврати, и постаде као што је пре била. И цар рече човеку Божјем: Хајде са мном кући, и окрепи се, а ја ћу ти дати дар. А човек Божји рече цару: Кад би ми дао и половину дома својега, не бих пошао с тобом, нити бих јео хлеба ни пио воде на овоме месту; јер ми је тако заповеђено речју Господњом, говорећи: Не једи хлеба, нити пиј воде, нити се враћај истим путем којим си дошао. Тако отиде другим путем, и не врати

се путем којим беше дошао у Ветилъ. 1. Царевима 12:32–13:10.

Упоредо с побуном златних телића у сведочанству Арона и Јероваама, у његово сведочанство укључено је и само увођење лажног система богослужења који је Јероваам установио. То увођење представља разлику између богослужења које је требало да се врши у Јерусалиму и Јероваамовог кривотвореног система. Од 1798. до 1844. године, Господ је извео свој народ из таме папске владавине у чудесну пророчку светлост коју представљају три анђела из Откривења четрнаест. Протестантске цркве одбациле су ту светлост и тиме су 1844. постале кћери католицизма.

Јероваамово богослужење представљало је католички систем богослужења, а у његовој повести северно царство Израилево представља лажни систем католицизма у коме су протестанти милеритске историје изабрали да остану. Симбол тог система јесте обожавање сунца.

Верне и мудре девице које су 22. октобра 1844. ушле у Светињу над светињама представљале су укор протестантима који су се управо били вратили под утицај католицизма и постали кћери Рима. При успостављању Јероваамовог фалсификованог система богослужења дошао је пророк из Јуде и укорио Јероваама, чиме је предочио верне девице које су ушле у Светињу над светињама и биле вођене да признају Божји закон. Повест о том пророку и његовом укуру Јеровааму веома је поучна када се разматра побуна из 1863. године, али та повест мора сачекати док се уз почетак не постави и завршетак.

Почеци древног Израилъа, Јероваамово царство и савремени Израилъ сви се подударају, и заједно пружају три сведока о крају звери из земље из тринаесте главе Откривења, при ускоро долазећем закону о недељи. Верни милеритског адвентизма су 22. октобра 1844. постали истински протестантски рог звери из земље, и то су постали у историји која је започела у време краја, 1798. године. Година 1798. била је почетак шестог царства библијског пророштва, Сједињених Америчких Држава, и успостављања истинског протестантског рога адвентизма у Сједињеним Америчким Државама. У тој почетној историји представљена је завршна историја Сједињених Америчких Држава, јер Исус увек крај нечега приказује почетком нечега.

Три почетна сведока древног, модерног и Јероваамовог Израилъа илуструју свршетак звери из земље, али постоји и још један свршетак који треба унапред поставити пре излагања сведочанства пророка који је дошао из Јуде и укорио Јероваама. Историја свршетка коју треба укључити јесте свршетак северног и јужног царства Израилевог, како га представља пророк Језекиљ.

Не треба заборавити да је оно што сада излажемо то да је побуна из 1863. године обележена првом гадошћу из осме главе Језекиља, која је била лик љубоморе. Када будемо размотрити свршетак северног и јужног царства, како су представљени код Језекиља, имаћемо више него довољно доказа да потврдимо да је побуна из 1863. године била приказана побуном Арона и Јероваама, и да она означава почетак првог од четири нараштаја лаодикијског адвентизма.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

И дође ми опет реч Господња говорећи: А ти, сине човечји, узми себи један штап и напиши на њему: За Јуду и за синове Израиљеве, другове његове; потом узми други штап и напиши на њему: За Јосифа, штап Јефремов, и за сав дом Израиљев, другове његове. И састави их један с другим у један штап, и биће једно у твојој руци. А кад ти синови народа твога проговоре говорећи: Нећеш ли нам казати шта ти ово значи? реци им: Овако вели Господ Господ: Ево, узећу штап Јосифов, који је у руци Јефремовој, и племена Израиљева, другове његове, и саставићу их с њим, са штапом Јудиним, и учинићу их једним штапом, и биће једно у мојој руци. И штапови на које напишеш биће у твојој руци пред очима њиховим. И реци им: Овако вели Господ Господ: Ево, узећу синове Израиљеве између народа, куда отидоше, и сабраћу их одасвуд, и довешћу их у земљу њихову:

И учинићу их једним народом у земљи, на горама Израиљевим; и један цар биће цар свима њима; и неће више бити два народа, нити ће се више икада разделити у два царства; нити ће се више скрнавити својим идолима, ни својим гадостима, ни иједним од својих преступа; него ћу их избавити из свих њихових пребивалишта у којима су згрешили, и очистићу их; и они ће бити мој народ, и ја ћу бити њихов Бог. И слуга мој Давид биће цар над њима; и сви ће имати једнога пастира; и ходиће по мојим судовима, и држаће моје уредбе, и извршаваће их. И наставаће у земљи коју сам дао служи своме Јакову, у којој су настајали оци ваши; и наставаће у њој они, и деца њихова, и деца деце њихове довека; и слуга мој Давид биће им кнез довека. И учинићу с њима завет мира; биће им то вечни завет; и утврдићу их, и умножићу их, и поставићу светињу своју усред њих довека. И шатор мој биће с њима; да, ја ћу бити њихов Бог, и они ће бити мој народ. И незнабошци ће познати да ја Господ посвећујем Израиља, кад светиња моја буде усред њих довека. Језекиљ 37:15–28.